

ЩЕ ВИГРІБУЮТЬ НОВІ ВИБОРЧИ ФОНДИ

ВАШИНГТОН, 15 червня. — Коли вже завадало, що сідство сенатового комітету, встановленого для розслідування виборчих витрат при недавніх правоборчих сенатора в Пенсильванії, вже відірвало всі відкриті, показало, що сим просто кінця нема. Ось нині самий кандидат републиканської опозиції Вер признає перед комітетом, що він дав своєму виборчому комітету вексель на 100,000 доларів з тим, щоби гроші вжити на вибори.

ДЕМОКРАТИ КРИТИКУЮТЬ КОРУПЦІЮ ВИБОРЦІВ. ВАШИНГТОН, 15 червня. — Робінсон, сенатор з Верджінії, високося у сенат дошу промову про виборчі надухити, розкрити сенатовим комітетом, розслідуючим пенсильванійських правоборчих сенатора. Сенатор говорить, що сі правоборчі се лише один примір сє корупції виборців, яку веде републиканська партія, та визнає демократичну партію зробити зі сє корупції виборчий каміч.

ЗНОВА НЕПРИЄМНА ПОХИБКА ПРОГИБИЩИНОЇ СТОРОЖИ. НЮПОРТ, Рова Айленд, 15 червня. — Прибережна сторожа, шукаючи за пацкарями горівки, взяла яхт Артура Джеймса Кертеса за пацкарську лодку та віддала до нього кілька стріля. На шасте, людии, що палили на яхті, прогибійша сторожа їх корабля не подала.

ПРОГИБІЩА ПОЛІТИЧНИМ ПИТАННЯМ. ТРЕНТОН, Ню Джерзі, 15 червня. — Підчас учоращих правоборців в сьому стейті питання прогибійшу було важною політичною точкою. На загал кажучи, „сухі“ програли.

ОДНОГОЛОСНІ ВИБОРИ. СЕНТЕР АРЛЕНД, Ню Йорк, 15 червня. — Нинішній вибори місцевому управу випали незачайно, бо всі голоси віддано на ту саму лісту. Сталося се, однак, лише тому, що дош і палата задержала більшість виборців дома, так що голосувало всего 32 мешканці. Голосування покінчено й висаді проголошено в 59 секунда по його розпочаттю.

ДИКА ІЗДА. НЮ ЙОРК, 15 червня. — Еліс Кенеді, місцевий авторитет, захотіло похити самій своїм автом, хоча вона задти не вміє та живе завичайно до сього шофера. Знетерпівшись виждати шофера, якого вона вислала за якоюсь справою, вона рушила автомобіль сама, обїхала шастиво кілька блоків, але вїтат стратила владу над автом і з усієї сили вїхала на громадську дїляну, забавляючись на тротуарі („сайдвоку“). Тут вона вдарила троє дїтян, 12-літнього хлопця, 9-літню дївчину та 7-місячне немовля, сплячє в колиці. Хлопчє і немовля побило на місці, хлопця, тяжко покаліченого відвезено до шпитала. Довкола небезпечної автотри збирався топа Муніні, яких дїти вона побила, та бублики певно зі злінувавши, якби не наспіла поліція і не арештувала її.

ЗБИРАЮТЬСЯ РАТУВАТИ ПОЛШУ ЕКСПЕРТАМИ. ПРНСТОН, Ню Джерзі, 15 червня. — Др. Еван Волтер Кермер, професор економії на Принстонській університеті та прєсидєнт спеціальної комісії, запрошеної Пінсускуским до студювання економічних питань Польщі, мєнував нині членів сєї комісії. Є межі ними знатоки рїжних галузей державного господарства.

РЕКОРДОВА ЗАПЛАТА. АТЛЕНТИК СІТІ, Ню Джерзі, 15 червня. — Робітники, заняті пилотуванням і укладанням марморів у новому готелі Президенті, який має бути вкінчений перед 28 червня, побирані справді рекордову робітничу заплату, бо по 63 долари за 18 годин денної праці.

ГЕРЦОГІНКА СМЕРТЬ МОЛОДЦІ. НЮ РОШЕЛ, Ню Йорк, 15 червня. — Направляючи заліз- не покривало до каналу, міський робітник Осип Каллобо похвонувся й впав у канал. Шобі ратувати його життя, 19-літній Герцог Оконор, студент колегі Вільямова, Па., кинувся в каналову яму, але не те, що не потрапив витягнути потопалючого робітника, але й сам, зачепившись огидними газами каналу, потонув. Пожарні сторожі опіся добути обох залізничних ганюків.

ПОЗИВАЮТЬ ЗА НЕПРОШЕНІ ПОКОРОНИ. НЮ ЙОРК, 15 червня. — Родина Фредерика Гафа, котрий помер на Атлантичському океані, познає корабельне підприємство Ровей Мейла о відшкодування в сумі 10,000 доларів за те, що капітан корабля казав покховати помершого в морю. Позов каже, що корабель повинен подати пр се, щоби тіла померших пасажирів привозили на сушу для звичайних похоронів.

ДОВЖНІ ДЕРЖАВИ ПОСПІШАЮТЬ ЗІ СПЛАТОЮ ДОВГІВ. ВАШИНГТОН, 15 червня. — Федеральний свєрб просто переповняв готівкою, бо 10 європейських держав заплатили тепер на свої воевні довги. Англія заплатила 68 мільонів, Італія 5 мільонів, Бельгія 2. Чехо-Словацька півтора, Естонія 50,000, Фінляндія 135,000, Угорщина 36,000, Латвія 87,000, Литва 76,000, Польща 750,000, Румунія 200,000 доларів.

Українці!

І знов поллялася кров на многострадалній рідній землі. Невинна кров в обороні права на наше самостійне державне життя.

Знов будуть оплакувати батьки і матері синів, а сироти батьків, які наложили життям в боротьбі проти польського окупанта.

Знов заповняться польські тюрми тисячами нових політичних в'язнів.

Знов будуть судити наших найкращих синів, будуть їх карати і знущатися над ними. І знов будемо вас просити: відчиніть свої серця і зложіть жертву на оборону тих, що піддержують боевого духа і не жалують свого життя за кращу долю свого народу.

Всі жертви належить слати до Обеднання на слідуючу адресу:

OBVEDNANYE, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

ГРІЗЬБА ВЕЛИКОГО КРАВЕЦЬКОГО СТРАХУ.

НЮ ЙОРК, 15 червня. — Прєговори межі фабрикантами жіночої одежі і кравцями розбилися. Хоча робітники предложили свої умови, міжмо сього страйк видається неминучим, бо підтримці правдолюбів сї умови відкинуть.

АРГЕНТИНА ЗАЙМЕ МІСЦЕ БРАЗИЛІ В ЛІДЗІ.

ЖЕНЕВА, 14 червня. — Бразилія заявила формально, що зголошує свій виступ з Ліги Націй. Фактично бже могла вона виступити доперва за два роки, бо така є процедура. На случай, коли Бразилія за той час не поіфесь, вийде на її місце з рамени латинської Америки по вській правдолюбівості Аргентина.

ІДУТЬ ОГЛЯДАТИ ПАЛЕСТИНУ.

ЕРУСАЛИМ, 14 червня. — Злучених Держав інформують, що в лютім 1927 р. приїде з Америки 500 університетських профєсорів, щоби оглянути Палєстину.

КЛЮБ САМОГУБЦІВ.

У львівській польській І-ї гімназії при вул. Кубалі ч. 4, вчителі відкрити оргінізаційну організацію між учениками. ІІ-ї клася. Є це клуб самогубців, складений з 12 тринадцятилітніх хлопців, які виробили собі окремі статут з означеннями: хто і коли має застрілятися. Нєлавно 13-літній гимназист з цієї клася, Кохановський, застрєлявся дома, підчас лекції, і сєлєство не могло збагнути причини цього вчинку. Цю подію вжуть тепер безосєрєдно з діяльністю згаданого клубу. Видко, що атмосфера в тепєрїшних польських гімназіях не є дуже приємною, коли молоді хлопці шукують собі таких похоронних розривок.

ДОЧКА АМБАСАДОРА ШАХРУВАЛА ПРИ ІСПИТІ.

ПАРИЖ, 15 червня. — В славній французькій музичній консерваторії задала музичний іспит дочка одного з відомих амбасадорів. Іспит мав відбутися під строогою клятвою, не вїльню було нікому виходити, тільки в присутності сторожа і то тільки на 5 минут. Дочка амбасадора вийшла як другі, але задержалася трохи довше. Сторож, що сїдїв за нею, завважав, як вона щєсїдала з вікна. Повїдомив про те директора, а директор знайшов, що учениця спустила на шнурку який пакунок, який плавився невїдомі люде.

За кілька годин приїшло на те місце двоє людей і зачинили до шнурка вироблене вже заду, яку саме мала виготовити дочка амбасадора. Директор звернувся тоді до дївчини і сказав: „Опусти сєсе конзерваторію і хай твоє погана ніколи не вжється переступити поріг твого дому“.

ПРЕМІЙ ІМ. ІВ. ФРАНКА.

В травні ц. р. минуло 10 літ від дня смерті славного українського письменника Івана Франка. Щоби відзначити на Радяльській Україні заслуги Івана Франка перед українською культурою, президія Українознавчий вирішила встановити щорічні премії його імені в сумі 1,500 карб. Премію видаватиметься за наукові праці й окремі студії з історії літератури в маркєвському освітленні. Перед Раднаркомом УСРР. поручено справу про видчу потрібних коштів.

ТРИ РОКИ ЗА КРАДІЖ ЛИСТІВ.

Едмонтон, Алта. — У Вєргєві був засуджений Олександр Костинич, літ 16, на три роки в'язниці за крадіж чотирох редакційних листів з почти Вєзде.

ПОПИ І ПОЛЬСЬКІ ЖАНДАРМИ ПРОТИ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ.

На Волині підчас Великодних Свят переведжено всюдї збірки на політичних в'язнів. Польська жандармерія в багатьох місцях, прим. в Луцьку, зібрані дїтя сконфіскувала, а самих збирачів арештувала. Нєгативно до збірки поставилися також українські поці, які визнають населення не давати датків для в'язнів, бо вони не хотіли співістатися.

В ДОРОЗІ ЗА КРАЩОУ ДОЛЕЮ.

На дніх перївах через Відєніє транспорт зложеної з 200 українських сєлєні і робїтників з Західної України, Буковини і Бєсарабії до Канади на роботу. Агєнти перевозових фирм, що складали той транспорт, дуже мїльно сїдївали за тим, щоби ніхто з посторонніх не збїгнався до транспорту і тому також не випускали нікого з переїждачих на місце. Один буковинський робітник, якому удалося перелестатися через кордон сторожі, розказував, що їх заманили агєнти до Канади, обіцяючи великі заробітки, та що по дорозі здиратили з них під рїжними покриттями більш чи менші суми. Тим, що прєстєпують, грозить відсїакою домів. Польські і румунські консуляти зі зрозумїлих причин українських емігрантами не пікуються.

УКРАЇНСЬКА МОВА І СТУДЕНТИ.

Рада народних комісарів України затвердила нові правила вписів і приѐому студентів до усіх вищих шкіл України. Всї вступачи на студії до вищих шкіл на Україні мусять знати українську мову. А студенти, що прибули з інших републик СРСР, мусять по прийнятті їх до Вузів на Україні на протязі року здати іспит з української мови.

СПАДОК ФРАНКА СПРИЧИНЮЄ У ФРАНЦІЇ ОДНУ КАБІНЕТОВУ КРИЗУ ЗА ДРУГОЮ

ПАРИЖ, 15 червня. — Прємєр Брїанд враз з шлім своїм кабинетом міністрє зрєзєднував, одержавши в палаті послє вотум довіря більшість 100 голосів.

Кризю викликав спадок франка, якого курс вивисив сєгодня 37 за \$1. Супроти тєго нового спадку стану безрадним міністр фінансїс Перет і єніє своєю рєзєрвєцїєю, а за ним пїшов і шлім кабинет.

Взаєтра вирїшити прєзидент Думєрг, хто буде новим прємєром. Загалом думают, що буде ним далї Брїанд, який буде формувати новий кабинет, до якого вийде або Поанкарє, або Кайо. Але тільки один з них, бо присутність їх обох неможлива. Колод прєзидент поручив кому нїшому формування нового кабинету, то ємє сумніву, що Брїанд останє в кабинеті далї як міністр заграничних справ.

Щоби ратувати Францію з фінансової руйни, думают покликати до життя мїкпартийний кабинет, або кабинет, зложеної виключно з лївих елементів.

Ситуація в Франції дуже важка та погіршується з кожною годиною, бо франк падає далї, а дорєжечка зростає.

В Англії, Італії і Бельгїї випродують франка, а рївнож і в Франції, що тільки може, позбується франка, а закупує чужу валюту. В таких відносинах неможлива ніяка нормальна господарка.

Всє позичка Моргана пішла на ратунок франка і його не виратувала. Знєвіє і тої думки, що ніяка сила не виратує старого франка і його треба залишити, а поставити нову валюту на золотій базі.

ЯК ГРАФ СКШІНСЬКИЙ ПОЄДИНКУВАВСЯ З ГРАФОМ ШЕЙТІНЬКИМ.

ВАРШАВА, 15 червня. — Тому тижнєм змусив генєрал Шейтїнський гр. Скшїнського на виданє поєдинку, відмовившись подати його руку.

Потім генєрал уникв поєдинку, аж гоноровий суд вирїшив, що авбій мусить відбутися. Секундантими Скшїнського були два визнані польські офіцєри, прихильники Пінсускуского, а то Дрєшер і Кутшєба, а з боку Шейтїнського виступали два визначні шляхтичі: Волєдїч і Юрєвич.

На команду „Стрїляй“, вистрїляв з револьєру Шейтїнський, але куля прєлетїла мимо Скшїнського.

Скшїнський не стрїляв і заявив, що хто хто стрїляти не забить його за ті переконання, які він аступав, то може, але він не хоче стрїляти, бо вважає поєдинковє вирїшування спорів за групе і варварське.

На тім поєдинку скїнчився. Обі сторони розїшлися, не поладивши собі рук.

Скшїнський подав, що він не мїє стрїляти, бо його рука не знає скїблення, а знова він не хотїв забити, або хоч ранили людину, в якій жидка плєнь кров його батьки. Тим зазначив Скшїнський, що Шейтїнський посвєчєний з того родом.

ПРОФ. КЕММЕРЕР ІДЕ ДО ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 15 червня. — Дня 23 червня вїде з Америки до Польщі комісія фінансових експертів на чолї з проф. Кермерером, щоби ратувати польську фінансову господарку. Комісія останє в Польщі чєрез 10 тижнєв.

БОЛДВИН ХОЧЕ ЗАВЕСТИ ОСЬМИГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ В МАЙНАХ.

ЛОНДОН, 15 червня. — Англійський прємєр Болдвин вїгословив давню очікувану нову в справі закїнчення вуглевого страйку. Прємєр заявив, що єдиним виходом з тепєрїшньої ситуації може бути згода майнерів на продовження годин праці з 7 годин на 8.

Та його заява викликала велике обурєння серед послєд, що належать до Партії Праці. МєкДоналд заявив, що робітники ніколи на таку пропозицію не приставуть.

ПІЯНОВАНО АТЕНТАТ НА МУССОЛІНОГО.

РИМ, 15 червня. — З ревалєжї Касєрєлого, відомого Італійського адвоката, виходить, що максималїстична, соціалїстична партія вїкнула його з своїх рядів за те, що він перєшкєдив атєнтагови на життя Муссоліного, який самє та партія прєготовувала.

СОВІТИ ВІДПОВІДАЮТЬ АНГЛІ.

МОСКВА, 15 червня. — Совїтський уряд ависав відповідь на заклад, зроблений йому англійським урядом в тім напрямі, що він поіпарв протиконституційний генєральний страйк в Англії. Совіти кажут, що на їх території маркує солєне і робітники збїрати фємуду на допомогу робітникам других країн та заявляют, що прєшї не перєслєва уряд, але Центральний Комїтєт російських робітничих фєдєрацій. Совїтська нота вїдєна в дїмє лагїлїм топі.

Зї змісту 1 тону англійської ноти додумуються, що Англїя планує знов якусь протисовїтську акцію.

Корисайте з нагоди! ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИЙМАЄСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВСТУПАЙТЕ СЕГІТНО!

Антін Крушевський.

ФРАНКОВІ ЦИКЛИ „НІЧНІ ДУМИ“ ТА „ДУМИ ПРОЛЕТАРІЯ“

Настрій поета в 1880 році відбивається ще краще у кількох віршах із циклу:

Нічні думи.

Головно два перші вірші заради послі заперта у твору: „Непереглядню хоробу ідуть за димом дія мої“ і „Чи однова вже плыве у моїх жилах“ дуже сумні.

Поетові дні йдуть непереглядно юрбою всі такі односпайні, як оловні хмари, що пливуть над чим. Без дід, із закнутими руками він деревце — так минає молодість його. Приїждять гинуть, кож жити ще не винув. І як єдиний сід його мислів іша остине в серці тьмювого болю.

Чи однова плыве в його жилах замисок крові? Чи мірку ружу счинила чх ружа і заглатила бістрій поті думок?

Так каже, дзвоня хмари, тогні і він повуть безбарвні, перозжати стади і дх у тілі, бачення, зомліа...

В одні із дальших творчеських віршів поетові сниться сон, у якому бачить боротьбу поміж Арімадом і Ормуздом і побуду свого останнього „Ясного, Духа“.

Врешті в сій циклу є ще вірш з осені 1880 р., коли поет у настрю, близькому до того, коли писав: „Відчурались люди мене“ — своє горе розіуміє до розмірів світогю горя, що на його бєсонію-душю мов горою нагягає.

Думи пролетаріа.

У віршах, що містяться в цьому циклу, поет дав виклад свого поглядів на соціогаче життя, і на причину, чому він і товариші стають до боротьби із теперішнім суспільним ладом. Далі протестує проти милостині, яку кидають йому судді, не менше боїть його те, коли суспільність жадує його, що він марно з дороги збився і агіт! „Дурний був, за пуску роботу, бач, чепився, і ость кулі його фантазія загнали...“ Ось до чого веде погане товариств-

во і сїпа віра в мрії-ідеали! Поет при тїм усю почувє в собі бадьорість духа:

Прява проти сїки! Боєм проти зла! Між народ покляк волості слави!

У двох нарешті віршах викладає своїх товарищів, щоби в їх серцях ніколи не загніздїлася брехня, щоби огонь негасїли для чесної думки палили! За те „лицарі горді старих порядків“ брехнею оплюють їх добру славу, полічать їх між злодіїв, отруєно замученых не правот, надїя ясїи жовчою закріпять.

А проте, кох люди, іхні воєни, так гонять їх і судять і заріають до тюрми, —

„Сє в людях жє, а в пустах тих, котрі незримиими узамми скрутїли силньїх і слабых з їх журку і їх ділами“.

Бієт вертїти, що колїсь замістїє той вал лицємїрствї а зла!

ІВАН ФРАНКО.

ІЗ „СКОРБНИХ ПІСЕНЬ“

Нехай і так, що згину я, Забутий десь під тїном, Що всі мої думки, діла Сїду не лишать, мов та мла На небі синім —

Нехай і так! Я радо їду На чесне, правне їду За нього радо в горю вмуру І аж до гробу додержу Свій прапор ціло.

31. травня, 1880.

ВІЙШЛА З ДРУЖУ НОВА ШТУКА ТЕАТРАЛЬНА П. А. БАНКТИП УМЕР

комедїа з сїм-сюю життя на три дії. Виступає в сїй штудї 14 осіб. Цїна 35 центів. Замоклетїє слати до кїнгарї „СВОБОДА“ за сїм-шт. ЛЕВКУ СІТ, п. А.

ЯК БУДУСМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

Вїдїла 49. Українського Народного Союзу, в Торонто, Онт., Канада.

Разом з місячними вкладками за місяць май посламо також 10 доларів як жертву на Сиротинцев Українського Народного Союзу від членів нашого відділу.

Хоча ми так далеко від рїдїтї відділу Українського Народного Союзу, бо аж у другій державі, то всі такі ми відчуємо печку потребу такого Сиротинця для наших дітяй та прїнату для старших членів. Всї члени так думають. Ми сподїємося, що на другий мїтїнг воїни не відмовлять ухвалити жертву з відділової каси. — Іван Юрєчків, секретар.

Товариств „Українська Сїч“ у Томасон, Конекїтат, вїд. 222. Українського Народного Союзу.

Наше товариство не ухвалїло жадної допомоги на Сиротинцев. Причина така: Товариство не може нічого дати в прїтїв прїтїв таких членів товариства, котрі не належать до У. Н. Союзу, а сїх є більша половина.

Що до членів Українського Народного Союзу, то вони нех прїтївляють будовї, бо нас ніхїто не спїтає, чї в нас є шкода, чї нашї діти вчаться по українськи, де можна відїстїти вчїтєсьїа і то за малу заплату, бо нас є тут усюго горєтка. Ожє через те члени не згодїлись дати жадної помочи на Сиротинцев, бо вони перше хочуть науки, а як вони будуть мати науку ї будуть знати, хто то є український народ, тоді вони не пожадують її своєю тяжко зарплатюваного грою. — Стах Блажко, секретар.

Братство св. Володимира Великого, в Сент Луїс, Мезурє, вїдїла 179. У. Н. Союзу.

Ми вже почали роботу в справї будови Сиротинця Українського Народного Союзу. На мїсичному мїтїнгу в маю ми

предложили сю справу мєсам вїдїлу, і члени рїшили справу поперти. На жаль, на зборях треба було погодити рїжнї бїжнї справи, як пїкнї товариства, через те досї зїорно лишєнь 16 доларів. Се одїнак не значить, що ми справи не попраємо. Ми беремося всїма силами до працї. Ми розуміємо значїне сїї справи: — Семко Шпїтє, секретар.

13. Братств св. Арх. Михайла, в Іонгств, Огайо, вїдїла 140. Українського Народного Союзу.

Ми предложили вїдїзову в справї Сиротинця Українського Народного Союзу на мїсичнї зборях у маю, і прочитали вїдїзову і спїтанї членів оїх члени. Члени рїшили справу поперти. Всї члени прїзнали, що справа важна та що їй треба помочи по змозї своїх найкращїх сїл. Члени, одїнак, були не прїготованї на зложєне жертво мїтїнгу, — зложїло лишєнь трох, а саме: Дмитро Ревак, Василь Радомський та Іван Кравєць, кожїй по 1 долару, — а другї обїцяли донести на слїдуючїй мїтїнгу. — Іван Кравєць, секретар.

14. Братство Сошествїя св. Духа, в Лейквуд, Огайо, вїдїла 108. Українського Народного Союзу.

Засїламо малу, але шїру жертву в сумї 25 доларів, якї ухвалїли наш вїдїл зї свої касї. Вїдїл прїпоручає такому урядови занїятї зїборку серед членів і урядники не займаються. Коли зїборка буде покінчєна, вїшлемо до головної канцєлярї Українського Народного Союзу.

Братство Сошествїя св. Духа бажє урядовї ї комїтетови як найкращого успїху при будовї Сиротинця Українського Народного Союзу. — Теодор Грушак, секретар.

15. Братство св. Володимира в Мєкстрас, Па., вїдїла 91. Українського Народного Союзу.

Посїламо на будову Сиротинця суму 59 доларів 75 центів, якї ми зїбрали в мїсїчню маю. Ми зїбраємо дальше, і дальшї жертви надїждемо пїзнїше. — Василь Рудавський, секретар.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

З УКР. ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ. ІСТОН, ПА.

Як спати, то так, щоб і не встати.

Коли так заставляють на нашю народною роботою в Америкї, тї приходитє мєни на думку такє: Нєраз тї чоловік по тяжкій працї сїбе сїдєсь Ма спокійний мїсїнї і здрїмаєтьсє. Засє і сїнтїєсь йому гарнїй сон. Ожє тут приходитє дїтїна або жїнка, сусїд, або прїятєль і чоловік будитєсь. Хоч сон мїлий, але чоловік такї встєє, бо вїдно зайшла якєсь потреба, коли його будить.

Оттак як тї чоловік, заснула наша еміграція. Будитє, тї Рїдїна Школа, а ми спїмо, будитє нас „Прєсвїта“ зї Львова, а ми спїмо, будитє нас інвалїдї і сиротї по погнїбнїх героєх, а ми спїмо, будитє нас нєше Обєднанїє та кїчє до вїдєсвяткованїа дєсїтїх роковин нашого великого Камєнєря Івана Франка, а ми спїмо. А особїлю добре спїтьсє майї грошї. Та тепєр нє має на сон. Ми мусїм прїбудитїсє, бо над нашїм бїдїним понєволенїм народом в Галїчїнї нависла хмара. Новї гроши бїють, новї стрїли падають. Вони мусять їсє збудити. До нас доходить новїй голос розуку від тїх свїзїи жєртв, що тепєр вїдїдали життє за свїй нарїд. Тї новї герої, зївають нас до пїмстї. Тому скажїмо сїм тепєр правду: Чи маємо діти спати і спускаєсь на дно, чї може давати далї помїч своїм братам в їх боротбї з Ляхами.

А коли маємо спати далї, так спїмо, але так, щоби ми вїсє не встєє, бо жалї і ганьба носити на собі українсьє їмї і належати до славного і великого українського народу, а бути рабом. Когу ми Українцї, так їдїм за Шевченком, якїй звївав нас: „Стайте, кайдани порвїтє!“

Отжє не тратьмо людностї і почуттє до свого рїдного народу, бо вїн вїд нас американськї емігрантї не вимагає жертвї кровї. Нашї братї прїляють самї кров і на нас не оглядаютьсє. Ми тїльки повин-

ні їм дати слово заохотї і матерїальнє жеттє. Давамї ї даїї, дорогї братї і сестри. Не дївїтьсє на другїх, ї не оглядаєтьсє на нашїх, духовнїх достїнїкїх, як то в зївнїкїх робитї. Тїм достїнїкїх що нїше в голови, вони навертають тепєр Хїстїа. А вї самї берїтьсє до працї і складають жєртвї для тїх, котрі проливють кров за свїй нарїд і котрі мучатьсє по тїрмах. Своє жєртву вїсїла до Обєднанїа, щоби не остало тїльки на словах.

В. Дроботїй, член 137 вїд. У. Н. С.

ГЛЕСТОНБУРИ, КОНН.

Що значить організація.

Малєнька громада zorganizованих людей може щїком певно зробити далеко бїльше як велика сила незорганїзованих.

В нашїй мїсцевостї живє малєнька громада Українцїх, бо засїданїя трїятьрї родин. Маємо одїн вїдїл У. Н. Союзу, якїй основано ще тому 12 лїтї взад.

До того часу не мали ми стало мїсїа на мїтїнгу, так, що мусїли шукати кожного року нового прїстановїща та переносити з одного мїсїа на другє. Це утруднювало зрїстї нашого вїдїлу. Щоби запобїгти тому лихови, наш вїдїл задумував вїд довшого часу, щоби знаїти спосіб як побудувати своє власнє галу.

Ми порозумїли з другими громадянами і вїдкупили в Нїмїцїх церкву за галує, якє будє

надавати дже добре на мїтїнгу і сходїни.

Днї 20. червня вїбудетьсє посвяченє, на якє прїбїємо всїх громадян прїбїтї. Посвяченє прїпадає на нїшнї Зєдєнї Свєтїа і вїбудетьсє о 5. го дїлодоуднї.

В набутої тої церквї і галї доломїт нам дже богато 0. М. Кузїв з Гарфорта і за те красно їому дякуємо.

Повїдомлює всїх, хто щє нє є членом нашого вїдїлу, щоби прїшїшов на Зєдєнї Свєтїа на церквнїй галї і вїписав до братствї а до У. Н. Союзу будє батком для вашої рїднї в нещастїю і по вашїй смертї.

За Комїтет: Пєтро Соєвр; Лука Сєворєк.

ДУРНІЧКА БОКОМ ВІЛІДЛА.

Бредон, Ман. — Ст. Баран хотїв за дурно перєкїтати до Зєдїної Канади, одїак зайкїв лїше до Бредену. У тїмгоруїх вагонї Свєтїа, в кїм вїн їїав, якєй такою товариш недовїл. По зложїжню до Бредену, „доловарї“ забрав вїд Барана 25 доларїх і вїрїнув з вагона. Тодї, як потїр був у руку, в наслідок чого вїн розбїв собі чоло. Обробаванїї і покальчєнїй Баран доїсїт по своє нещастїя полїцїї, але вона нїчого не може зробити, бо Баран не знає добєрє, як є вїглядав того „товариш“ недовїл.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТЬСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ПОЗІР! РЕПТИ АМВОЙ І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР! ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ БАНДИ ПІД ДІРИГЕНТУРОЮ В. П. ВАС. СІЧКИ ПРИ СПІВРАТІ УКРАЇНСЬКОГО МІСЦЕВОГО ХОРУ „БОНА“ І ЗЛУЧЕНИХ ТОВАРИСТВ І ЗЛУЧЕНИХ ТОВАРИСТВ В ДЕСЯТ РОКОВИНИ СМЕРТІ ВЕЛИКОГО КАМЕНЯРА ДОДІ УКР. НАРОДА. ІВАН ФРАНКА В НЕДІЛЮ, ДІЯ 20-ГО ЧЕРВНЯ 1926 РОКУ В ГАЛІ УКРАЇНСЬКІЙ, 782 STATE STREET. РЕПТИ АМВОЙ, N. J. ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ З ДОБРІНОЮ І БОГАТОЮ ПРОГРАМОЮ. Свєтучю програмою вїсочєсть В. П. Сєпєт, Бїлогор. Чїстїй годї прїзначєний на пам'ятник Івану Франку. Початок о год. 8.15 вечєром. — Дїрїєнт Укр. Хору „Бона“ Дїд. Бредєнє Украшєсьє всє українськїй загал до якї найвїснїшїй учаснї, щоби їїав постїтї пам'ятк та дорогого і заслуженого борцї за незалежнїсть України.

ЯК ПАН РАДНИК ОЖЕНИВСЯ.

ОПОВІДАННЄ.

(7)

— А то пєс! — Анна говорила до себе. — Гадає, що вїн у себе дома. У него мабуть жадна наймїчка ї одної добу не вїдєрїжить. Хїба заохотї до него панну. Нєхай ї і вїпустїт! Анна пустилася до вїходу, але в порозї заїпнїлася, бо в сїнїх побачила Віру. — Паннуцо, вже е! — крикнула. — Хто такий? — Віра спїтала. — Гамєриканєщє. — Є? То хїба вїдї саду зайшов. — Вїд саду. Прївїв їого Мошко... Скажїтї паннуцї, чї воїм всі такі, тї Гамєриканцї? Вєредє, скачє, сїнїчтє як тї галїна. Всьо йому не рєхт. Давайтє собі самї ї рїк знаму. Я їй так не до холєрїнкї наймїяєсь, а до коров.

— Вуйко, як коли вона крикнула? — Вуйку, досїтє! — Тепєр вже тї опїкуєсь лїсно, — говорив, позирючи ласо на дївчїну. — Тамтїх кождан нєхай не показуєсь сюди, бо вїдїну за дверї! — Нє сердаєтьсє, як вона що незаручо зробїла. То добра дївчїна, тїльки щє не має вїправнї. — Але вїдїна я, за мої грошї, маю терпїти? Вона на кїм нїшїм нєхай вчїтьсє. — Вїж єї не прїшлю сюдї. Сама всьо зробїла. — Радник одною рукою обняв її за стан. — Так буде найлїпше, — сказав, другою рукою порпаючи в кишенї. — Нє пожадуєш. — Чи тї вже бачїла амєриканськї грошї? — спїтав, витїгаючи з кишенї долєра і показуючи її. — Поки що, маєш сє на пам'ятку. — Радник вснув долєра дївчїнї за пазуху, досїтє глибоко, з вдоволенїа завертаючи очима. Віра соромливо вїдхлїнула голову і колї сє льювоваєна капїталу задвогю трєвало, вїкрутїлася з його руку ї вїдступїла пару крокїв. — Вїбачаєтьсє, що вїдїду я смазала, — але хоч прїнести вам каву. Ручу, що без цїкорї її бєз ячєно. — Прїнесї, прїнесї сєрдєчнє. Але прїнесї, не прїшїди. Нє хто янїшїй тїльки тї. — Я зробїла каву ячєснїми руками, надїло власнїми руками і власнїми руками прїнесу. — І власнїми устїнками покшувай, чї добєрє. Вїд твоїх устїчок вона станє лїпша. І цїкуру нє треба будє.

— Вуйко побит? — спїтала сїмчючїє і вїбїгла. — Сє але, покоївочка! — радник говорив до себе. — Гарнєнька, най її чорт вазьме! А устїнка, якї солодїк! Як поцїлує, як прїгорєсє, як їцїлувати її, то... акї такє роскїше тєло їїдо по тїлі... Якєсь невдоволенїє, ошїфлована. Прєва, що її зпїсована дївчїна. Я вїн нє зпїсована, то хоч вона тїльки покоївка, не дозволяїтї мї першю лїпшю обїматїти себе, їцїлувати ї долєра платї за пазуху. Мабуть попусувалї її лїтїчки. Чїмало є такїх, що полюблють на молодї дївчїна, вїкростовують брак досвїду ї легковїрїстї. На добовок, грїшї має велику сїлу. Сї мусїть вже матї лєжку прїактуку з мушїнами. Нє знати, якї далеко можнї з нєю заїтї, всєк тїм не будє мєнї сїкуно тут. Бо вона ї огладу має і робїть вїражїне інтєлектуїно дївчїно. То не такїй нєуклюжїй, необротнїй і тумановатїй штукар, якї та Анна. Жїд мам лїанськїй роум, що їє прївєрїє сюдї... Вона зараз прївєрїє сїдї з кава. Мушу на себе вазїтї сурдуть. Хоч з такою нє треба прєборонїтїсє, всєк такї воно романтичїєсь, якї прїдєружїватїсє товєрьськїх форм. — Радник вїзєв камїзїю ї сурдуть, якї повїсїв на поручї кїсїа і став на себе назав нїтїгати.

Вїдїна знала, що Амєриканєщє прїїхав. — Ну? — мама спїтала. — Якє вїражїне зробив на тебе той вуйко? Прїзїняїтї? Вдовольнїє з хатї... Тї чого цїла така червоно? — Бо... бо... той вуйко... — Ну? Що той вуйко? Можє невдоволенїє з чого? Нарїкає? Жєк Анна казала мєнї, що вєредє. — Нє скажїтї, щоби нарїкав або був з чого невдоволенїє. Бодай я не чула. Нєвдоволенїє був тїльки з Аннї. — То чогож тї так почервоїнїла? — Бо... бо... мама прїтала, чї вїн прїзїняїтї. Я скажїтї, вїн прїзїняїтї. За смєльно вїнцїлував мене, обїмав мєнє... Взагалї поводитїсє не так поважю, як вуйко. — Обїмав тєбє і вїцїлував вєбє, бо тї дїтїна, вїн тївї вуйко. Вуйко аж з Амєрики, котрїй тєбє щє не бачив. — Кољїж бо вїн так хабїло... — Дурнї тї! Нахобїно, чї нє нахобїно, то вїн такї тївї вуйко. — Мєнї соромно... — Говорї до нєї! Кажу тобї, що як прїгорїє до себе, або поцїлує вуйко, то цїлком такї, якї поцїлував, якї би дїтїну лєстїв рїдїн тїду. Мабуть тїмї сїлїцїнками, якї тобї тїмї сїлїцїнками, вїдаувалася його вїтїхї і його вдоволенїє, що вїн до нас прївєрїє. Сє вдоволенїє нє треба прїдєружївати. Нєхай тїрєвє досючю. Нє боронї. Нєвпїна. За кожїй його цїлуєк поцїдуєтї маю. Раз в руку, раз в уста. — Кољїж бо вїн руку ховає. — Бо тї вже прїросла і ро-

рожнє горнїтєко, сїрїно дожєку, горнїтєко зї сїтаню, цїкур, булки, маслї і тїлї. Вїдї дошкї і вїшїла з кухнї. Ішїдї до „вуйка“, думала дїтї. — Мама полєє на него. Надїєсь, що вїн маю возьме. Лєдїчє, що вїн маю скоче жєнтїєсь, лєдїчє частїєсь вїцїлувавтї мєнє і прїготрїти до себе. Щє ї як я, на прїказ мамї будє до того здохнуватї його, пладу за його цїлуєк двомї вїтї. І такї старїй, може вїдрїтї, та прїстїгнутї руку по тїмгю дїтаєка, як я. Хоч я нє вїдурїю, бо вїн мїгї бїтї, мї бїтєком, то всєк такї черєз мене нє запрїчє собі голови маюмо. — Нарєштї вже є кава! — радник скрїкнув вїражїнї, коли Віра вїшїла в його коїнаут. — Добєрє, що аж є, бо ї зїбїв вуйко з рогамї... до того щє ї бєз тєбє шїу. — Віра поставїла дошкї на столї і качучи „прїстїтї“, хотїла вїдїтї. Радник заступнї ї дєрогю, вазь за руку і тїмгючїї до за собою до стола, сказав: — А тї чого вїдїдуїтї? Бєз тєбє не будє мєнї смїкувати. — Вї прї їдї всє мусїтє матї корєк? — спїтала асєсо. — Жарьа побїжу до стїпнї і качучи Анну. — Тїфї! — радник спїлонує. — Прєбє оповуєв ї не згадуєтьсє мєнї, бо нє будє їдїтї. За тїмгю. Кољїкєтє скрїпає тєбє. Сїдаєтє ось тут! — Радник обняв стїлї дївчїнї, свїа на крїсї і тїгнув її до себе, сїлїчючї ї сїтї на його вїдєсвїтї. Віра встала вїкрутївшись з його обїрїтїя.

